

ΣΧΕΔΟΝ ΑΠΟΦΕΥΓΩ ΝΑ ΒΛΕΠΩ παραστάσεις σύγχρονου χορού, επειδή εκνευρίζομαι με τη δική μου ανεπάρκεια να επικοινωνήσω με το θέαμα στη γλώσσα του είδους και με την προσπάθειά μου να ερμηνεύσω αυτό που βλέπω με εισαγόμενα από άλλες τέχνες εργαλεία. Τραβώ προς το θέατρο μεριά φτιάχνοντας σενάρια πλοκής, ψάχνω για conceptual στοιχεία που μπορεί να μην είχαν στο νου τους οι δημιουργοί. Οι ανασφάλειες αυτές δεν ενεργοποιούνταν όταν έβλεπα τις παραστάσεις της ομάδας .pelma. της Λίας Χαράκη, οι οποίες και μεν χρησιμοποιούσαν πολύ ενδιαφέρουσα γλώσσα της κίνησης, αλλά είχαν και έντονη χροιά θεατρικότητας. Είχαν ευδιάκριτο σχέδιο σχέσεων και συγκρούσεων, έδιναν απτές αφορμές για να διαβάσω, ίσως αυθαίρετα, την «ιστορία». Δεν είχε σημασία αν τη διάβαζα σωστά, σημασία είχε ότι κάποια ιστορία υπήρχε. Προφανώς υπερτιμούσα την όποια παραστατικότητα ή αφηγηματικότητα και δεν έδινα προτεραιότητα στην καθ' εαυτή κινητική γλώσσα. Η συμμετοχή της Λίας Χαράκη στο 15ο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Χορού με τη σόλο παράσταση «Tune in 20'» συνέβαλε στην αναθεώρηση των σχέσεών μου ως θεατή αν όχι με το είδος, τότε με το έργο της δημιουργού. Ίσως και με το είδος. Η Λία Χαράκη δημιουργεί μια απόλυτη σόλο χορογραφία.

Δεν υπάρχει ίχνος αφηγηματικότητας, δεν υπάρχουν δάνεια από άλλες τέχνες, όπως η αφηγηματικότητα, η γραμμική χρονική διάταξη, η αιτιολογική επεξήγηση του θεάματος. «Κινούμενη από πλευρά σε πλευρά, από τώρα σε τώρα...», όπως λέει το σύντομο σκεπτικό της παράστασης. Το ότι η επικοινωνία θα γίνεται μόνο στη γλώσσα της κίνησης, η χορογράφος και χορεύτρια Λία Χαράκη το κατέστησε σαφές εξ αρχής. Όμως το πειραματικό στίγμα της πρότασής της ήταν και η άρνηση να βοηθηθεί και με δανεισμό από εικαστική τέχνη, μια και η συνηθισμένη σκηνική εικόνα όπου το σώμα του χορευτή (χορεύτριας, χορευτών) δημιουργούν με τις κινήσεις τους πίνακα, εδώ απορρίπτεται ως επιλογή. Η φιγούρα της Λίας Χαράκη κινείται συνεχώς αλλά δεν μετακινείται. Τα πέλματά της σχεδόν ποτέ δεν αφήνουν την αρχική τους θέση στο πάτωμα. Οι «από πλευρά σε πλευρά» κινήσεις παίζουν με την επαναληπτικότητα αλλά και με την ευρηματική ποικιλία διαφοροποιήσεων. Η αυτοαναφορικότητα της κίνησης αναγάζεται σε κύρια αρχή, ο χορός δεν χρησιμοποιείται ως μέσο, αλλά διερευνάται ως Χώρος. Μιλά το σώμα.

Στη γλώσσα της κίνησης. «Tune in 20'» από την Ομάδα .pelma. Ιδέα/δημιουργία/Ερμηνεία: Λ. Χαράκη. Μουσική και σχεδιασμός ήχου: Π. Διαμαντίδης. Σύμβουλος/καθοδηγητής: Ε. Χαράκη Μαχαιρά. Φωτιστής: Α. Jotovic.